

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.

Začasno le enkrat ali dvakrat na teden.

Uredništvo in upravništvo:
Ljubljana, Velika Čolnarska ulica šte. 19.

Naslov za dopise: Ljubljana p. p. 168.

Naslov za telegrame: »Naprejš, Ljubljana.

Čekovni račun šte. 14.398, (KDZ)

NAPREJ

Glasilo Jugoslovanske socialno demokratične stranke (JSDS).

Letnik VIII., šte. 44.

Četrtna »Naprejš« številka
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo Kmetko-delavske zveze.

Stane letno 72 Din
mesečno 6 Din

Pravica bo zmagala, čeprav je majhna.

Popolnoma pravilno je, če ljudje presojaajo stranke po njih tisku. Ni pa pravilno, če jih presojaajo po velikosti tiska.

Ne velikost, temveč kakovost tiska je merodajna.

V težkih časih živimo, to je nesporno. Enako nesporno je pa tudi, da so težki časi kovači napredka. Zelo se motijo ubogi nevedneži, ki nasedajo raznim Arhom in drugim plačancem kapitalističnega sorodstva, ko hodijo okrog naših organizacij sejat obup. Zelo se motijo.

Arh bo vedno in povsod razlagal, da smo mi krivi slabega delavskega položaja. A če bi se upal to svojo trditev tudi zagovarjati, bi ne skliceval sestankov z osebnimi vabili, ampak javno, da bi prišli tudi zavedni sodrugi poslušati in odgovarjati, da bi se enkrat lepo pomenili iz oči v oči, kdo je kriv.

Kaj bo vaša grupica! Kaj boste vi, ki vas nič ni — saj vas bo kmalu konec! Taka organizacija ne more nič pomagati, gospoda dela z nami kar hoče. Modernorfer ne more prav nič narediti; to, da se upira je le vzrok za rudnik, da iz jeze še bolj pritiska na delavce. Vaše organizacije se prav nič ne boji!

Tako in podobno si dajo nevedneži natveziti od Arha. Ker vidijo naš majhen tisk, si mislijo, da nas bo res konec. Vsebine našega tiska pa ne poznajo, kakovost tega tiska jim je deveta briga, zadovoljni so, da so dobili osebno vabilo k Arhovi pridigi, od te dvomljive časti so tako prevzeti, da svojih možganov ne znajo prav nič več rabiti.

Če bi imeli korajžjo napeti svoje lastne možgane, bi n. pr. vprašali g. Arha:

Kaj pa kaj vaša velika grupa? Kaj boste pa vi naredili, ki vas je tako strašno veliko? Ta pa gotovo lahko pomaga delavcem — zakaj noče pomagati? Zakaj pustiti, da dela gospoda z nami, kar hoče. Zakaj pustite, da pritiska rudnik na rudarje, kadar je jezen na Modernorferja? Ali se rudnik tudi vaše velike organizacije nič ne boji?

Najbolj preprost delavec bi lahko zastavil ta vprašanja in zmešal bi šreno Arhu tako popolnoma, da bi mu sapa pošla!

Žal, da si ti delavci ne upajo ziniti, ker vedo, da bo rudnik zvedel za vsako besedo, kajti SPJ je rudnikova stranka! Tam ni treba veliko, dosti je, če kaj vprašaš, pa že vedo, da se ne daš molziti in skubsti zaradi Kristanovega izveličanja, da na tisto izveličanje ne daš veliko, če vprašuješ po vsakdanjem zasluženem kruhu!

Vi zavedni pa, ki si služite svoj kruh z delom, ne s ponižnostjo. Vi, ki veste, da Anglež ne bo imel ničesar brez rudarjev, ker sam ne more kopati. Vi, ki ste s svojo zavednostjo priborili mežiškim rudarjem 10% zboljšanja mezd takrat, ko so Arhi s svojimi »močnimi« organizacijami in z denarjem Delavske zbornice dopustili pri Trboveljski premogokopni družbi redukcijo 3000 rudarjev. Vi, ki veste, da se rudnik ničesar tako ne boji kakor javnih računov, progresivnega davka, treznih delavcev in njihove trdne (čeprav majhne) organizacije. Vi zavedni, vi ste dolžni, da greste od rudarja do rudarja in da vsakega po vrsti poučite, za kaj gre.

Res je naš tisk majhen. Res pa je tudi, da je za nevedneže še prevelik, ker niti tega ne prečitajo. Saj niso prebavili niti brošure »Boji in napredek mežiških rudarjev«, torej brošure, ki se tiče njih samih in ki bi jo morali poznati temeljito. Pa ne le rudarji, tudi drugi delavci v Mežiški dolini bi jo morali študirati, vsak delavec na Slovenskem bi moral vsebino te brošure poznati natančno, potem bi znal ne samo Arhu odgovarjati na njegovo plačano nesramnost, ampak se tudi postaviti proti kapitalistični korupciji in s tem izboljšati svoj žalostni položaj.

Mežiški boji so ključ k rešitvi slovenskega proletariata. Kapital in kapitalistične stranke ter vlade to vedo, zato so vrgle svo silo proti mežiškim delavcem, hoteč jih — enako kakor Arh — demoralizirati in demoralizirane potem pohoditi. Samo to je vzrok, da Mežičani še sedaj nimajo razpisanih občinskih volitev, dasi že vsak otrok ve, da je to teptanje zakonov hujše za pravni red nego obcestno ropanje.

Popolnoma pravilno je, če ljudje presojaajo stranke po njih tisku — po vsebini njih tiska. Ni naša naloga, da zmagamo danes, naša naloga pa je, da vztrajamo pri resnici in pravici, kajti eno drži brez prigovora:

Nesramna politika kršenja zakonov traja samo začasno; resnica bo zmagala tem prej, čim bolj trdno in zvesto se je bodo držali zavedni, ki tiska ne merijo na metre.

Naša moč je v zavednosti! A ne v zavednosti od danes do jutri, temveč v tisti, ki vztraja tudi takrat, ko je nasilje na vrhuncu. Brez vztrajnosti nasilja ne moremo zlomiti!

IV. Skupščina Delavske zbornice za Slovenijo.

(Nadaljevanje.)

Po tajnikovem poročilu poda blagajniško poročilo: Četešnik. Skliceval se je na spisani računski zaključek, ki so ga prejeli vsi delegati. (Pri tej prilici bodi ugotovljeno, da tega zaključka naš poročevalec ni imel, da ga tudi KDZ ni dobila in da tudi ni bil priložen zapisniku, ki ga je uredništvo »Naprejš« danes teden prejelo. V tem zapisniku je blagajniško poročilo obravnavano v treh kratkih vrsticah, češ, poglej »prilogo k temu zapisniku«. Če pa ta priloga ni priložena? Znano je, da ima gospoda v Del. zbornici »Naprejš« zelo v želodcu in da ji je težko pozabiti nanj, vendar pa pri svojem trudopolnem delu rada nanj »pozabi«, čeprav je odgovorni tajnik Uratnik pred mesecem na enketi o pravilniku glede volitev delavskih zaupnikov na podobno pritožbo izjavil, »da se bo odslej tajništvu KDZ vse pošiljalo«. Če je tako naročil, pa se kljub temu ne vrši, naj prime ravnatelj za ušesal kakor je pozabljen, vendar je na »Naprejš« prav tako malo pozabil, kakor na železničarsko sekcijo KDZ. — Morebiti bo ta javna pritožba kaj zalegla, drugače bomo morali prositi s. Leskoška, da nam pošlje svoj izvod, sebi pa naredi prepis.)

Četešnik je pa razen čitanja številke tudi govoril: Proračun v znesku 2.000.000 Din smo prekoračili za 50.000 Din, ker nismo vedeli, da namerava vlada posredovalnice za delo odpraviti. Zdaj se je zasukalo nekoliko na bolje, te posredovalnice bodo vzdrževane iz prispevkov in ne bodo več potrebovale podpore od Delavske zbornice. — Ker smo imeli poslovni višek (to se pravi, več denarja, nego ga je bilo treba), in sicer v znesku 299.863,32 Din, je dana skupščini pravica, da dodeli ta višek gradbenemu fondu, ki bo znašal potem skupaj 3.326.957,39 Din. Od tega smo že dali poldrugi milijon v obligacijsko posojilo ljubljanske mestne občine, pol milijona pa za zgradbo v Mariboru, o ostanku pa naj skupščina razpravlja. — Sem na razpolago z najtočnejšimi podatki, če kdo želi. (Izmed vseh delegatov ni »želel« nobeden.) Marsikdo bo trdil, da DZ iz finančnih sredstev ni napravila ničesar, toda v suhih številkah se vidi, številke govorijo jasno. (Zakaj pa ne govorijo tudi javno? Ali je premalo prostora v publikacijah?) Kljub nenaklonjenosti ministrstva in merodajnih krogov sploh smo v teh težkih časih na vseh poljih koristili delavstvu. Če smo eno panogo zanemarjali, smo pa drugo bolj podprli. Tako nam je ministrstvo prepovedalo izrabo 300.000 Din in dovolilo le 100.000 Din, ostanek pa je določilo za delavske kuhinje. Teh 100.000 Din za brezposelne smo porabili že v dveh mesecih! Zato smo iz lastnih sredstev votirali 60.000 Din. A naš fond je izčrpan. Glede delavskih kuhinj bo sklepal upravni odbor. Določeni denar naj služi le za nabavo inventarja — delavstvo naj si svoje delavske kuhinje upravlja samo, z inventarjem, ki ostane naš.

Oslag: Za finančno kontrolo poročam, da je imela nešteto sej, o katerih so se pisali zapisniki. Zadnjega vam bom prečital. (Čita, da je kontrola vse v redu našla, da predlaga odobritev zaključnih računov in upravnemu odboru absolutorij.)

Predsednik Čobal: Otvarjam debato. Kdor želi besede, naj se javi pismeno. Govorniški čas je 15 minut.

Ajdiškova (SPJ, kakor vsi dosedanj): Organizirane delavke v marksističnih organizacijah sledijo delovanju Delavske zbornice z bistrim očesom. Ugotavljam, da vrši ta zbornica svoje delo po svojih močeh. Opozarjam pa na delavke, ki so najbolj potrebne zaščite. Potom ljudskih kuhinj se da mnogo pomagati. Večina delavk prinese svoj košček kruha s seboj in se z njim vrne nazaj. Naloga ljudskih kuhinj je, da bo to drugače, da bo imela delavka k obedu vsaj kaj toplega. Vse klube pozivam, da pri vsakem delu podpirajo delavke. Žal, da v upravnem odboru ni zastopana nobena delavka, upam pa, da je ta odbor zadnji brez delavke. DZ naj s pomočjo inspekcije dela prepreči zaposlitev mladoletnih. Te pripombe sem imela pripomniti k poročilu in končno še enkrat: Ne pozabite na delavke, na one, ki so najbolj potrebne! (Vsekakor imeniten govor za kandidatko!) (Dalje prih.)

Pletilni stroji najnovejšega patenta »Ideal«, nemškega izdelka, so edina in najugodnejša prilika za trajni in dober zaslužek. — Pouk in pojasnila daje: Franc Kos, Ljubljana, Židovska ulica šte. 5.

Stane mesečno 25 Din, začasno 10 Din.
Za inozemstvo 35 Din, začasno 15 Din.

Oglaš:

Prostor 1 × 55 mm 60 par, Mali oglasi: beseda 60 par, najmanj 5 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne priobčijo. — Rokopisi se ne vračajo.

Reklamacije za list so poštne proste.

Din 159⁰⁰ Snežni čevlji brez krzna!

VOIKA
Ljubljana

nasproti Mestnemu domu.

Lastna popravljavnica snežnih čevljev, galoš in čevljev vseh znamk Vam popravi vsak par v teku pol ure.

Najboljši šivalni stroj in kolo je edino le

GRITZNER
in **ADLER**

za dom, obrt in industrijo v vseh opremljenostih. Istotam pletilni stroj DUBIED.

Pouk v vezanju brezplačen. — Večletna garancija.
Delavnica za popravila.
Nizke cene, tudi na obroke.

JOSIP PETELINC, Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika.

Konferenca v Ženevi.

Z razorožitvijo je enaka kakor z združitvijo. Čim bolj se o združitvi govori, tem bolj se ljudstvo cepi — čim več se razpravlja o razorožitvi, tem večja postaja oborožena sila.

Anglija se oborožuje najbolj, zato tudi najbolj kriči o razorožitvi. Švica se ne oborožuje, zato tudi ne slišite, da bi se bavila z razorožitvenim problemom. Ni ji tega treba! Ni ji potrebna taka demagogija ne v zunanji, ne v notranji politiki. Zunanji svet vidi, da se Švica ne oborožuje, zato ji ni treba opravičevanja, da se oborožuje »iz ljubezni do miru«. Enako ji tega opravičevanja tudi v notranji politiki ni treba, njeni državljani se ne morejo pritoževati, da militarizem požira delo njih rok tako, kakor je to v »miroljubnih« državah.

Naši bogoljubni, domoljubni in rodoljubni listi zelo radi in mnogo pišejo o razorožitvi. Zakaj? Zato, ker nevedno ljudstvo tako rado čita pravljice, da vsaj pri čitanju pravljic uživa tisti raj, ki si ga v življenju ne zna ustvariti. Pa ne da bi kdo pod tem nevednim ljudstvom mislil samo na kmeta. Sem spadajo tudi obrtniki, trgovci, inženjerji, uradniki — vsi tisti, ki smatrajo človeka za črevo, skozi katero je treba dan na dan zbasati čim večje količine jedi in pijače, in ki vidijo »sigurno stalnost« v mošnji denarja, za katerega se dá ta jed in pijača kupiti. Do jutri tako črevo ne vidi, ker ne zna misliti.

Da se to nevedno ljudstvo vzdrži v ljubezni do pravljic, zato se piše toliko o razorožitvi. Tako črevo pri čitanju razorožitvenih pravljic zadovoljno prebavlja, enako kakor nevedni delavec pri čitanju o združitvi proletariata.

Kdor veruje, da se bo kapitalizem kdaj odpovedal militarizmu, je naiven nevednež. Resnično razorožitev bo dosegel šele proletarijat, kadar se bo združil; kadar ne bo samo govoril: »Vojna vojni!«, ali pa: »Proletarci vseh dežel, združite se!«, temveč se tega tudi v dejanju držal.

Odložite orožje! Ne govorite o nasilju, kajti tudi s tem kažete, da smatrate močnejšega za bolj pravičnega. Združite se tudi z najslabnejšimi, kajti tudi ti so proletarci. Ne vi, ne drugi, nobeden ni močan, le proletarijat bo močan, kadar bo združen.

Dokler proletarijat tega ne bo razumel in izvrševal, bo še nadalje plačeval drage enketе in konference, na katerih bodo demagogi lepo govorili o razorožitvi in o združenju — na stroške proletariata!

Morilnemu orožju je pa zelo podobno tudi orožje produkcijskih sredstev, kapitala. »Kdor ni naš, ne dobi dela pri nas!« — tako govori kapitalist. Morilnemu orožju je tudi zelo enako izključevanje iz organizacij. Samo kapitalisti izključujejo in pomagajo s tem cepiti proletarijat. Ta ni nič vreden, oni je neumen — vse to so kapitalistične razbijaške fraze! Zakaj bi »nič vredni« ne smeli z nami vred videti, kaj delamo za proletarijat? Zakaj bi »neumni« ne smeli videti naših računov?

Odložite tudi to orožje, potem bodo odpadle kaj kmalu vse govornice o razoroževanju, ker bo zavladala proletarska demokracija, pri kateri ne bo imel kruha nobeden izmed tistih, ki si ga zdaj jemljejo z orožjem, pa naj si bo z orožjem jekla, kapitala ali demagogije.

Pismo starega strokovničarja.

Kdor dandanes zasleduje naše strokovne organizacije in njih delo, in kdor je bil pred leti v bivši Avstriji strokovno organiziran, mora priti do zaključka, da pot, po kateri hodijo danes strokovne organizacije, ni prava, in da na tej poti tudi ne more biti nobenega uspeha za delavce. Skrajni levičarji se hočejo nasilno polastiti vseh vodstev. S svojo demagoško agitacijo so tudi res dosegli, da danes niti najmočnejši del delavstva nima nobene pomembne organizacije, ker jih vodijo čisto mladi ljudje, po večini študentje, ki nimajo pojma o delavskih zahtevah, o njih življenju in njih delu. Dela in službe ne poznajo, temveč le s svojo teorijo, ki ji pa še pridenejo cel koš demagogije, operirajo med delavstvom, ki išče pota, po katerih bi prišlo do organizacije. Če se snidejo zastopniki več struj, je zopet ta mladost, ki hoče z ultrarevolucionarnimi predlogi, ki niso izvršljivi in ki jih resna stranka ne more sprejeti, zavlačevati delo tako, da zopet ni mogoče ustvariti nekaj, kar bi bilo v korist delavstva. Če s takim početjem ne zbegajo večine, zbegajo maso vsaj toliko, da se ne more odločiti in poprijeti odločilnega dela za organizacijo in da čaka še dalje na odrešenika, ki jih bo napolnil skledo in žepe. Naši starokopitneži, ali ultradesničarji, ki imajo zaenkrat v strokovnih organizacijah še nekaj moči, tem je razredni boj deveta briga ali celo konjska figa. Tisti, ki poznajo delavsko gibanje iz starih časov, so postali oportunisti in gledajo na organizacije le z vidika lastnega interesa, da le imajo oni v tej ali oni stroki gorke in mastne sedeže. Ne bom vsem odrekal sposobnosti, oportunisti in gledajo na organizacije le z vidika lastnih mestih ljudi, ki so pokazali s svojimi dejanji, da skočijo tudi proletariatu v hrbet, kadar se ima kaj zgoditi proti njih volji in njih osebni koristi. Demagogi ne marajo priznati, da je strokovno vprašanje politično vprašanje, da brez političnega boja ni strokovnega boja, ampak levičarji in desničarji, oboji proglašajo strokovne organizacije za nevtralne in prvi kakor drugi enako demagoško nastopajo proti proletarski politiki. Njih namen je zapeljati delavstvo od razrednega boja na pot oportunizma ali na pot nesmiselnega nasilja. Tisto delavstvo pa, ki ne misli s svojimi možgani, pa nasede zdaj enim in zdaj drugim na limanice in koplje grob samo sebi in svojim rodbinam. Nujno je treba izhoda iz te obupne situacije. A to je mogoče samo, če bo delavec vzel svojo usodo sam v svoje roke in če bo začel delati strokovno politiko v tisti smeri, kakor pred vojno. Delavstvo mora poskrbeti, da bo izvolilo v vodstvo svojih organizacij ljudi, ki so že z delom pokazali, da so zmožni zastopati delavske interese, odstraniti pa mora iz vodstev otroke in starokopitneže. Neizkušena mladina in stari koritarji se ne morajo sprijazniti z dejstvom, da mora delavec sam misliti, sodelovati in soodločevati, kajti, če bi se to zgodilo, bi bilo konec njih rajanja. Otročarije in fraze bi ostale brez vpliva. Starokopitnežem bi delavstvo ne sledilo več na poti njih oportunistične in neproletarske politike — neizkušeni mladini pa tudi ne bi verjelo, da se dá priti z glavo skozi zid, ampak bi v solidarnosti in skupni medsebojni pomoči ojačilo resno organizacijo, ki je edino sposobna izboljšati delavski položaj.

Rvc.

Izza kulis SSJ.

(Ponatis iz »Enotnosti« št. 45. z dne 25. novembra 1927.)

Socialističnim delavcem!

Kar drži razne višje in nižje generale v SSJ skupaj, je lepljiv gnoj, korupcija. Tragika SSJ je v tem, da ima vsak general in generalčič svojemu rangi primerno masla na glavi in da si nihče ne upa nastopiti proti gnoju in korupciji, v kateri tudi sam tiči do grla. Vse pokriva temna senca kristanovstva in vso politiko SSJ vodi močna roka iz Zadrúžne banke na Aleksandrovi cesti, ki je znala vsakogar iz vodstva SSJ spraviti v svojo odvisnost. Nihče ji ni ušel in nihče ji ne more

uiti. Kdor pride možu s »tradicijami in kaso« v roke, ta postane njegova lutka.

Ena izjema je morda še socialist stare garde Mlinar, ki je v svoji naivnosti upal, da se dá SSJ še rešiti. Sklical je sestanek, ki naj bi pričel reševati SSJ. Same med seboj so Kristanove lutke več ali manj slekile svoje socialistične kostume in brez kulis in mask je spodnje poročilo o tem poizkusu rešiti SSJ. Nekateri se cinčno valjajo po blatu, drugi so še nekam sramežljivi, nobeden pa nima poguma nastopiti proti bankirju z Aleksandrove ceste. Eden drugemu ne zaupajo, eden drugega grizejo in vendar so nerazdružljivi, ker jih druži korupcija in strah pred odkritjem, ki bo prej ali slej pokopalo vse. Naši renegati Štukelj, Makuc in Sedej kažejo svoje karakterje. Štukelj — cinčen, ironičen, Sedej — frazer, oba zadovoljna v redilnem gnoju. Makucu, ki je lahkoverno sledil obojici, se menda gnusijo blato, v katerega je zabrodil in menda mu je ušlo, ko je precej prav povedal: Kristana v SSJ in delavce ven ali pa obratno.

Poročilo samo o tej znameniti seji ne potrebuje nobene razlage. Izpustili smo samo klobasarije Jernejčičev in enakih, katerim se poučeni socialistični generali sami smeji, ko jim izdatno pomagajo vleči kareto SSJ po blatni strugi korupcije.

Navzoči so bili: Mlinar, Likar, Jelenc, Ajdiškova, Svetek, Uratnik, Jernejčič, Kopač, Štukelj, Sedej, Makuc in tudi Vuk, ki po potrebi rad taji to svojo družino.

Mlinar, kot sklicatelj, konstatira, da je sestanek informativnega značaja, ker moramo končno zavzeti stališče k zadnjim dogodkom v stranki. Govoril je o sestanku, ki ga je Kristan na svojo roko sklical ravno na dan občinskih volitev v Narodno kavarno, kjer je »skozi rožice« zaničeval stranko in njene kandidate. Tudi o onih članih SSJ, ki so bili v zadnji pekovski stavki štrajkbreherji, se moramo pogovoriti. Bivša kranjska hranilnica je razdelila med stranke 2 milijona 800 tisoč Din in SSJ bi morala dobiti 130 tisoč Din. Ker pa je SSJ odklonila ta denar, kot koruptiven, sta ga pobasala Kristan in Prepeluh vsak polovico, SSJ pa mora nositi odgovornost za to, ker ne smemo z resnico na dan. Konzumne in strokovne organizacije bi morale skupaj delovati, Kristan pa ustanavlja neko svojo »Gospodarsko ligo«, v kateri je vse mogoče, samo socialistov ne; Kristan vporablja razne firme konzumov, bank, kreditnih društev, »Stan in Doma«, ki so kapitalistična podjetja in to vse skupaj je Kristanov kapitalistični socializem... Po tem uvodu starega socialista Mlinarja je govoril Kristanov učenec Svetek: Težko je govoriti o gospodarskih organizacijah, ko pa dotični, ki govorijo, ne poznajo stvari. Kristana se pobija na ta način, da se prigovarja članom konzuma, da naj odstopijo, s tem pa postaja Kristan vedno bolj diktator v konzumih. Gospodarsko življenje ni pozehja, tukaj govorijo številke. Tistih 65 tisoč je dal Kristan Podporni Jednoti. (Medklic: Kjer je sam predsednik in član. To je njegova bodoča stranka!) To ni prav. Denar bi morala vzeti stranka, ko že mora prenašati kritiko radi tega denarja.

Uratnik: Vprašal sem Kristana, zakaj je ravno 2. X., na dan občinskih volitev, sklical svoj sestanek, pa mi je odgovoril, da ni vedel, da so volitve. (Imenitno ga je!) Kristan ima toliko starih tradicij, da ga ne moremo izločiti. On zabavlja čez vse, celo čez mene, pa to ni tako hudo. Kristan ima velike zasluge za SSJ in zato ne vem kako bo, če se uresniči Kristanova »Zadrúžna liga« brez potrebnega sporazuma z nami. Kristan je kritiziral volitve, da smo dobili tako malo glasov na Kranjskem, ker smo postavili slabe kandidate. Tistih 65 tisoč pa je moral vzeti, če jih pa stranka ni hotela...

Likar: Takí Kristanovi sestanki brez našega znanja bi se morali prepovedati, ravnotako njegovi izpadi na stranko in njene funkcionarje. Kako pridemo do tega, da moramo mi trpeti napade za grehe, ki jih Kristan na svojo roko dela. Mi delamo lojalno za njega, za zahvalo nas pa zahrbtno napada na eni strani on, na drugi strani pa delavstvo. Konzum ni naš, delavska pekarna ni naša in vendar se za vse nas napada, čeprav krumirijo tam drugi.

Štukelj: Čeprav sem najbolj neumen med vami, vam svetujem, da si uredite naše notranje odnose bolj sodružno. Ko sem bil pri komunistih, smo nekaj sklenili, sklepe razmnožili in poslali vsem kako naj delajo. Tega pri SSJ ni, vse ostane med 4 stenami. Manjka tajnika, okoli katerega bi se moralo vse zbirati. Nimamo nobene avtoritete. Pripravljen sem takoj organizirati članstvo, kakor hitro se napravi red. Slučaji, kakor je Čobalov komisariat, Sitterjev slučaj itd. se ne morejo zagovarjati.

Sedej: Delali smo z SSJ vedno lojalno, pa nismo mogli nikamor naprej, ker smo morali priti umazano perilo SSJ, kamor smo prišli: Tri velike udarce smo doživeli v zadnjem času. Kristanovo Ligo, komisariat v Zagorju in štrajkbreher-

stvo v Delavski pekarni. Tudi Svetek ni imel pooblastila za tak mežiški letak. Zedinjaši obstojamo samo še formalno in čakamo, da se razčisti zrak. Kar se sedaj godi, presega že vse meje in se ne more več prenašati.

Čelešnik: Meni je žal, da je propadel 1925. leta tisti Centralni delavski svet. Ta misel je bila boljša, kot sedanja Kristanova »Zadrúžna liga«. Precej krivde, da je danes tako, nosijo tudi zedinjaši... (Štukelj: Zedinjaši so nam po vaši krivdi ušli... Čelešnik: Ste jih že slabo držali.) Ne zahtevajmo od drugih (Kristana!), da so boljši, popravimo napake prvo pri sebi. Uratnikov podpis na tistem plakatu nam je mnogo škodil... (Uratnik nekaj protestira, Čelešnik pa mu zabrusi: Kar pusti me, da ne povem še drugih neumnosti, ki si jih napravil...) Konzumi v delavskih rokah lahko mnogo koristijo, »Stan in Doma« pa je kapitalistično podjetje, odvisno od vlade in občin. Tistih 65 tisoč bi lahko dal Kristan slepcem... (Makuc: ali pa rudarjem, pa se ne bi morali zagovarjati radi korupcije...)

Makuc: Enó ali drugo se bo moralo ukreniti, kar slišim in doživljam pri vas, me izenaduje. Govorite o Kristanovih tradicijah in zaslugah, pa ga zahrbtno napadate, na drugi strani pa hodite k njemu po nasvete in po denar. Čisto bratsko svetujem: Kristana v stranko in delavce ven ali pa obratno. Vzemite Kristana z vsemi tradicijami in z njegovo kaso v stranko in razčistite z njim v stranki, ali pa se ga javno odrecite, da ne bo SSJ za njega nosila odgovornosti. Ne slepomšite toliko, pa bo bolje...

Tako se je diskusija vlekla. Izigravali so eden drugega in plesali kot mačke okoli vrele Kristanove kaše. Brez rezultata so se razšli z edinim sklepom, da se prihodnji teden vrši ponoven sestanek. Tega ponovnega sestanka pa ni bilo, ker ga je Kristan s tradicijo in blagajno prepovedal... Tako je storila konec opozicija proti vsegamogočnemu Kristanu v SSJ, še preden se je rodila.

Položnice prilagamo vsem naročnikom v krajih, kjer ni krajevne organizacije ali zaupnika JSDS in KDZ, ki bi prevzel inkasantstvo. Prosimo vse naročnike, naj poskrbijo, da bo naročnina za to leto poravnana najmanj do 10. decembra. — Kdor položnice nima, jo dobi na vsakem poštnem uradu. Samo številko in ime čekovnega računa mora vedeti, da jo sam vpiše na vse 3 dele položnice. Številka čekovnega računa je napisana na vsakem »Napreju«: »14.398 KDZ«. Ne izplača se torej pisati nam po položnico, dopisnica velja 50 par, na pošti pa dobiš položnico za 25 par. Samo napisati moraš najo: **Kmečko delavska zveza 14.398.**

Sv. Lovrenc na Poh. Protialkoholno predavanje, ki se je vršilo v sredo 22. novembra, je bilo zelo dobro obiskano. Razumljivo, da gostilničarjev in raznih pivskih bratov ni bilo zraven. — Sodr. dr. Mikič je poljudno predaval ter s številkami orisal škodljivost alkohola tudi z ozirom na najhujše ljudske bolezni, kakor jetika in spolne bolezni. Te bolezni so nešteto krat posledice alkoholizma. Žal je dandanes še zelo mnogo zasleplencev, ki zagovarjajo alkoholizem, dasi jim ropa denar in zdravje. — Namesto 600.000 jetičnih bi se v naši državi v kratkem lahko zmanjšalo število na 300.000, a od teh bi letno umrlo le 30.000 in ne 60.000, kakor dandanes, če bi obstajal tudi pri nas zakon kakor v Ameriki. Zato na delo proti alkoholu! Živela abstenenca!

Rudarske podpore. Podpore staupokojevcem in bolnim članom II. rudarske skupine se bodo po soglasnem sklepu likvidacijskega odbora II. skupine rudarske zadruge delile kakor druga leta tudi letos na podlagi plačanih članskih prispevkov. Razdelitev je sledeča: Trbovlje Din 13.000, Hrastnik-Ojstro Din 2.500, Brezno-Huda jama Din 1200, Rajhenburg Din 1300, Zagorje Din 2600, Kočevje Din 600, Zabukovca Din 750, Velenje Din 1500, Prevalje-Leše Din 150, Krmelj Din 1300, Mežica Din 3.500, Štore Din 200, Litija Din 300, Cinkarna v Celju Din 500. Skupaj Din 29.400. Te podpore je bilo naloženo tajništvu zadruge nakazati na lokalne načelnike na podlagi tozadevnih seznamov poslanih od lokalnih načelnikov. Ti načelniki izplačajo podpore posameznim upravičencem proti lastnoročnemu podpisu. Po izvršenem izplačilu podpor se morajo ti seznaniti vrniti takoj tajništvu zadruge, kjer bodo služili kot priloge k blagajniški knjigi. Če bi lokalni načelniki ne vrnili teh seznamov, ne dobijo izplačanih običajnih honorarjev. Razen tega so bile tudi na soglasni sklep podeljene sledeče podpore odnosno subvencije: Rudarski nadaljevalni šoli v Trbovljah 2500 dinarjev, Drž. krajevni zaščiti dece in mladine 6000 Din, Otroškemu vrtcu v Velenju 1200 Din, Otroškemu vrtcu v Prevaljah 500 Din, Otroškemu vrtcu v Gaberjuh 500 Din, Otroškemu vrtcu v Štoreh 500. Skupno 11.200 Din.

Žika je samo ena! Če hočete piti res dobro in ne predrago kavo, zahtevajte izrecno Žiko. Pazite na to ime radi številnih ponaredb!

OBRAMBNI SKLAD.

Zadnji izkaz 29. oktobra 1927 Din 14.743.70. Al. Leskošek, Celje, 140 Din; Štefan Bračič, Pragersko, 58; Josip Stary, Krško, 30; Nabiralna pola št. 127, nabral s. Iv. Polak v Trbovljah: Ivan Polak, 5; K. 5; Z. 3.50. Skupaj Din 14.985.20.

2. decembra — 2400 izvodov.

Naročajte in širite „Naprej“!

Triko-perilo

za moške, žene in otroke, volna v raznih barvah, rokavice, nogavice, dokolenice, nahrbtniki za šolarje in lovce, dežniki, kloti, šifoni, žepni robci, palice, vilice, noži, škarje, potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, brivce edino le pri trdkli

Josip Petelinc,
Ljubljana,

bilzu Prešernovega spomenika ob vodi.

Najnižje cene! Na veliko in malo.

Delavcem

ni treba več kupovati od svojih nasprotnikov

kruha

ker ga lahko dobijo v vsaki količini, boljše kakovosti z večjo težo

po ceni!

V Celju in okolici se pošilja kruh tudi na dom.

DELAVSKA PEKARNA

Splošne produktivne zadruge »Naprej« v Celju.

Prodajalna: Ljubljanska c. 10, obrat: Gabrje 107.

Istotam se dobijo raznovrstni keksi, prepečenec »Delo«, kolači, makove in orehove potice ter v Celju zelo priljubljeni opotičeni rogljčki ter raznovrstno pecivo. Sprejema se kruh v peko za Din 1:50 od komada brez razlike velikosti in teže.

Delavska moč je v zavednosti!

Stružnik (Hobelmaschine)

na prodaj. Dobro ohranjen. Širokost valja, oziroma dolgost rezila 40 cm. Stojalo dobre konstrukcije, leseno. Miza natančno stružena iz litega železa.

Cena 3000 Din. Kje, pove uprava »Napreja«.

Tvornica dežnikov in solnčnikov L. MIKUŠ, Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov v kakršnikoli velikosti po najnižji ceni.

Ustanovljeno leta 1839.